קלח א מיי פ״כ מהל׳

CH.

ל) ול"ל מריחו. ב) וני׳ הטרוך ערך שגדן שיגדונא והעיד המוסף דבלשון יוני כאב הירד והוא באטמתא נקרא שגדונא], ג) [ל"ל מנשה עי תוסי לעיל ד. ד"ה מכנים]. ד) נדה מג:. ה) ס"א הכה על ראשה אדם שהיה אוחז בידו שבט אחד והכה על ראשה של עד זנבה או שהכה כלפי זובה והגיע השבט עד כלפי ראשה ולא תימא שהכה על ראשה חוגבה שלא יגע בשדרה כלל דליכא למיחש משום ריסוק אלה לפילו הכה על השדרה באורך אפ"ה לא חיישיט מדויקים, ו) עיין רש״ח, (ועיין היטב מוס׳ נדה

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ואפי' לא גרסי' דדוקא כפף כל"ל ותיבת לא נמחק:

לעזי רש"י

קרנפ"א. עווית, . התכווצות שרירים.

מוכת רש"י

בידוע שלאחר שחיטה. וכשירה (כתובות עו:). ששלשה ימים קודם שחיטה. ואם לקחה עבח זה בתוך שלשה ימים מקח טעות הוא ויחזיר לו בעליה הדמים שמכר לו טריפה (שם). לא הגליד פי המכה. זה אומר עד שלא לקחתי ניקב וזה אומר משמכרתי. המוציא מחבירו עליו הראיה. מחבירו עליו הראיה. ואי יהיב הטבח דמי נמלא הוא המוציא ועליו הראיה זה במעותיו מספק (שם).

שימה מקובצת

לן ואם לקחה טבח זה בתוך שלשה ימים: **כ**ן ועל . הטבח להביא ראיה שהוא שאר בהמות דשדרן [ג . כרעייהו: **ד**] ואע״פ שלא נתן מעות עדיין דכאן נמצאו: **ד**] כדי לקיים המכר או הקדושין סברא: וכעין ריעותא הוא [1] :דמסתמא מחמת כך בא

לימרא. חמימות כמו (שבת דף סז.)

אישתא למירתא: דגנבי גנבי. ומשליכין

אותם למעלה מכתלי החצר ונופלים

לארץ: אמתנייהו. על מתניהן נופלין ואין

נהפכין על גבן שיתפרקו חוליותיהן:

בידוע שלפני שחיטה. וטרפה: הוגלד. קרושט״ה: בידוע שהוה ג' ימים קודם שחיטה. ואם לקחה או בתוך שלשה ימים הוי מקח טעות ולריך המוכר להחזיר לו מעותיו: לא הוגלד פי המכה. חיכא לספוקי אי קודם מקח הוי אי לאחר מקח הוי ועל הטבחם שהוא דקרי ליה מוליא משום דמסתמא כל כמה דלא יהיב זוזי לא יהיב

מוליא מידו דמסתמא כל כמה דלא יהיב זוזי לא יהבי ליה חיותא ועליו בידוע שלפני שחיטה לא נמצא עליה הורט להביא ראיה שקודם מקח הוה דם בידוע שלאחר שחיטה "הגליד פי המכה דמספיקא לא מפקינן ממונא מחזקיה: בידוע ששלשה ימים קודם שחיטה לא למחי נפקח מיניה לח גרסינן: החם הגליד פי המכה המוציא מחבירו עליו הראיה ליכח מידי למיסרך. כשנמלה נקב ומאי שנא מכל נקובי דעלמא דאע"ג דליכא בלא מחט כשהדם יוצא הוא מחהנח דם מריף מר התם ליכא מידי למיםרך הכא בלחלוחית הבשר והולך לפי שאין לו כיון דאיכא מחט אי איתא דקודם שחיטה היכן לידבק: מיסרך הוה סריך. הוא מיסרך הוה סריך א"ל רב ספרא לאביי הדם במחט: רב עוירה שמני. רב עוירא שמי: שלה ליה. אביי חזי מר האי צורבא מרבנן דאתא ממערבא דליתי לגביה: מפטיר כנסיות אנא. ואמר רב עוירא שמני ואמר מעשה ובא לפני מכנים ומוליה תלמידים ומהספס רבי מחם שנמצאת בעובי בית הכוסות מצד ומעמידם לילך מבית המדרש: לעילה אחר ומרפה שלח ליה לא אתא לגביה אזל מרבי רבה. מר' יהודה הנשיח: רב הוא לגביה הוה קאי אאיגרא אמר ניחות הונא לפוראה ור' יוסי מדאה: מחע מר וניתי לא נחית סליק הוא לגביה א"ל שנמלחם בעובי בים הכוסות. מבפנים: מלד אחד. שלא היתה אימא לי גופא דעובדא היכי הוה אמר ליה נראית מבחוץ: והפכה. לבית הכוסות מפמיר כנסיות אנא לעילא מרבי רבה והוה ללד החילון: ומלא. על המחט כנגד רב הונא ציפוראה ורבי יוםי מדאה יושבין פיה מבחוץ קורט דם: אמר אם לפניו ובאת לפני רבי מחמ שנמצאת בעובי אין מכה. זו יולאת לחוך דם זה בית הכוסות מצד אחד והפכה רבי ומצא מנין כאן: טרח טריח לההוא גברא. עליה קורט דם וטרפה ואמר אם אין שם מכה כמה הטרחת לאותו האיש על עלמו קורט דם מנין אמר ליה מרח שמרייה לההוא היה אומר שהטריחו זה לבא אללו. גברא מתניתין היא המסם ובית הכוסות לישנא אחרינא טרח טרייה כמו דטרייה לרישיה דאמרן לעיל (דף מה:) שניקבו לחוץ: נפלה מן הגג: אמר רב הונא כלומר בחנם טרחתי לבא שאין כאן יהניה בהמה למעלה ובא ומצאה לממה אין דבר חדוש: למעלה. בגג: למטה. על חוששין משום ריסוקי אברים ההוא גדיא הארך: אין חוששין. הואיל ולא דהו"ל לרבינא דחזא חושלא באיפומא דגר ראינוה שנפלה אין חוששין שמא נפל מאיגרא לארעא אתיא לקמיה דרב אשי נתרסקו אבריה להשהותה מעת לעת א"ל הא דאמר רב הונא הניח בהמה למעלה כדין נפולה ורסוחת אברים דאמרינן ובא ומצאה לממה אין חוששין משום ריסוקי במתניתין (לקמן נו.) גבי עוף אם אברים משום דאית לה מידי למסרך והאי לית שהתה מעת לעת ושחטה כשרה ובקופלת מאליה לא חיישינן להכי: ליה מידי למסרך או דלמא משום דאמדה ההוא גדיא דהוה ליה לרבינא. בגג נפשה והאי נמי אמדה נפשה אמר ליה ימשום והוה ארובה בגג: חוא חושלא. דאמדה נפשה והאי נמי אמדה נפשה ההיא שעורים קלופים: באיפומא. כנגד אימרתא דהוה בי רב חביבא דהוו שדרן פי ארובה למטה בבית: **דגר.** הפד: כרעיה בתרייתא אמר רב יימר האי ישיגרונא משום דחית לה מידי למסרך. שלח נקטיה מתקיף לה רבינא ודלמא חוט השדרה קפנה דרך ארובה אלא בנידי הגג מסרכת עלמה בכתלים וקופלת איפסיק בדקוה אשכחוה כרבינא ואפ"ה ומהניא לה סריכת הכתלים שמסרכת יהלכתא כרב יימר שגרונא שכיח חום בידיה קלת: והאי לית ליה מידי השדרה לא שכיח אמר רב הונא הזכרים למיסרך. שהארובה אינה סמוכה המנגחין זה את זה אין חוששין משום ריסוקי לכותל: דאמדה נפשה. אם גבוה אברים אף ע"ג דמידווֹ וִקיימי צׁימרא בעלמא לה יותר מדאי אינה קופלת: דהוו הוא דנקט להו יאי נפול לארעא ודאי חיישינן שדרן כרעיה בתרייתת. אמר רב ימנשי יהני דכרי דגנבי גנבי אין האחרונים היו נגררין אחריה: שיגרונה. קרנפ״ה: הלכתה כרב יימר. דלא מיזדקקינן למיבדק שאר בהמות מדשגרן כרעייהו: וכרים. אילים: דמדוו. דואגים וכואבים:

המוציא מחבירו עליו הראיה. פירוש על הלוקח להביא ראיה שברשות מוכר נטרפה דו אע"פ שלא נתן מעות עדיין כאן נמלאו וכאן היו כדאמר בסוף פרק המדיר (כתובות דף עו:) והא

ליה חיותא והקשה ה"ר י"ט דבנדה פרק הרואה כתם (דף נת.) תניא בדקה עלמה וחלוקה והשאילתה לחברתה היא טהורה וחברתה תולה ומפרש רב ששת דלענין דינא תנן דלא מיחייבא חברתה לכבס הבגד ואמאי לא אמרינן כאן נמלאו וכאן היו כמו גבי בהמה דהכא וגבי מומין דסוף המדיר וי"ל דלא דמי דודאי כדי לקיים המכר פו ובקדושין סברא הוא דאמרינן הכי שאומר המוכר ללוקח קח פרתך שברשותך נטרפה והאב אומר לבעל קח אשתך שברשותך נולד המום ואין לנו לבטל המעשה הזה אבל גבי חלוק ליכא למימר הכי ועוד גבי חלוק לעולם הוא ברשות הראשונה בעלת חלוק שלא בא ליד השניה בתורת מכר אלא בתורת שאילה ולא שייך למימר ברשות שואלה נמנאת ולא ברשות בעלת חלוקי : ביון דאיכא מחם מסרך הוה פריך. 'ה״ה קון וכל דבר תדע מדקאמר התם ליכא מידי למיסרך: דגר ונפל. ולא הלך

לא בעי: דהוו שגרן ברעיה בתרייתא. לא בנפילה מיירי: נפל לארעא חוששין. אף על גב דבנפילה בעינן עד שיפול מעשרה טפחים כדאיתא בפרק שור שנגח את הפרה (ב"ק דף נ:) ומכריסא דתורא עד ארעא ליכא אלא ארבעה טפחים כדאמר התם (דף נא.)

דלקמן פסקינן דהלכה אפילו בדיקה

מ"מ חיישינן הכא משום דנפיל מחמת ההכחה שמנגחין זה חת זה: בית הרחם אין בו משום ריסוק אברים. משום דאיכא ריעותא דאינו הולך אילטריך ליה לאשמועינן דאי לאו הכי פשיטא דאזלינו בתר רוב ולדות וא"ת א"כ מאי הא מסייע ליה מבן יום אחד דמטמא בזיבה התם ליכא ריעותא א"נ כשחיה הרבה אחרי כן וי"ל דאם איתא דאתרמי ריסוק אברים מחמת בית הרחם א"כ היה לנו לחושבו לאונס לענין זיבה ועוד דזובו מוכיח שנתרסקו אבריו בבית הרחם וכעין ריעותא הוא דמסתמא יו דמחמת כך בא הזוב אלא ודאי לעולם אין בו ריסוק אברים:

מודה חוששין משום ריסוק אברים מאי מעמא כי שדו להו אמתנייהו שדו להו כי היכי דלירהטי קמייהו אהדרינהו ודאי חיישינן והני מילי דאהדרינהו מחמת יראה אבל מחמת תשובה תשובה מעלייתא הוא דעבדי אמר רב יהודה אמר רב "הכה על ראשה והלכה לה כלפי זגבה על זגבה והלכה לה כלפי ראשה כנגד כל השדרה כולה אין חוששין משום ריסוקי אברים ואי שלים חוטרא אפלגי דגבא חיישינן ואי אית בה קיטרי חיישינן ואי מחיי אפסקיה חיישינן אמר ר"נ "בית הרחם אין בו משום ריסוקי אברים א"ל רבא לר"נ תניא דמסייע לך סיתינוק בן יום אחד MANA

אהדרינהו. דרך למעלה מן הכותל: ודאי חיישינן. דלא איכפת להו כל היכי דנפלה : 🗈 הכה על ראשה. שכפף המטה : והלכה לה כלפי זנבה. והכה על מתניה ולא על הצלעות וכן על זנבה והלכה כלפי ראשה והכה על לוארה: 🗈 ואפילו ל"ג דדוקא (א) לא כפף המטה והכה על כל הצלעות כנגד כל השדרה קאמר: ואי שלים חוטרא אפלגא דגבא. שלא היה ארוך ככל השדרה חיישינן: קיטרי. במקל שיש בו שיורי ענפים: אפסקיה. בהפסק כלומר לרוחב הגב חיישינן לחוט השדרה: בית הרחם. עגל שנולד היום שיצא מבית הרחם לר: אין חוששין. שמא נדחק ונחרסקו אבריו ואין לריך להשהוחו מעת לעת: hnnn

בישה הביטה ביטה הייקים לה משליכין אותו דרך כותל. אין חוששין כו' כי שדו להו כלומר שמשליכין אותן אמתניהו שדו להו. אהדרינהו ודאי חיישינן דאהדרינהו לבעלים בלילה דרך כותל בעלים בלילה דרך כותל בלא ביצרים בלילה דרך כותל בלא ידיעת בעלים חיישינן משום ריסוקי איברים דודאי כשמשיבין אותו אין חוששין עליה אם נתרסק: תשובה מעלייתא עבדי ואין מרסקין אותו. בית הרחם אין בו משום ריסוקי איברים כלומר כשנולד

א) הדבר צ"ע היאך יוכל לישבע בברי שלא אירע לה ברשותו ויש ליישב.

דמדוווקיימי אישמורדיר:

צימרא בעלמא הוא דנקיט

עשיו פג טוש״ע חו״מ סי׳ רלב סעי יא ווברב אלפס עוד בב"ב פרק ו דף רא:ן: קלם בג מיי׳ פ״ט מהל׳ סמג עשין סג טוש״ע יו״ד סיי נח סעיף יא: קב ד מייי שם הל"י סמג שם טוש"ע יו"ד סי לב סעיף ז [ח]: קמא ה ו מיי׳ שם שם טוש"ע יו"ד :סי׳ נח סעי׳ ט טוש"ע שם סעי :37 ינ. קמג ח מייי שם הלי"ג סמג שם טוש"ע יו״ד מי׳ לב מטי׳ ו: יוית סיי נג טעיי ו. קמד ט מייי שם הליייו וע"ש סמג שם

רבינו גרשום

טוש"ע יו"ל וסי׳ טו סעי׳

ב] וסימן נח סעיי ג: קבה י מייי פ״א מהלי

מו"מ הלכה די

אוכל] (כו' כלומר אוכל): משני צדדין טרפה. וזהו שניקבו לחוץ. ונמצא עליו קורט דם בסוף המחט . מצד (אחד) אחר. הגליד והיה בו מלנ"ט. למאי נפקא מינה למקח וממכר שקנאו שחטו ומצא בו . אותו מחט הוגלד פי המכה בו ומקחו מקח טעות לא הוגלד פי המכה זהו אומר ברשותך אירע לה המוציא מחררו עליו להריא עדיה שברשות מוכר אירע לה ואם לא יביא עדים עדים אירע המוכר שלא אירע (ל לה ברשותו ופטור: אי הכי כולהו נקובי נמי . ליבעו קורט דם כלומר ניקבה הריאה משני צדדין [אינו] פסול עד דאיכא קורט דם מצד אחד: שאני הכא דאיכא מחט. ואם איתא דקודם שחיטה סרוכי הוה מסרכא הדם שמי. מפטיר כנסיות אני. משמש תלמידים שהיו נכנסין לפני ר' ללמוד: . ייי טריוה לההוא גברא. כלומר הטרחת פסיעותיי ריסוקי משום משום ריסוקי ב. כרי. כלומר אין חוששין מיא בשקפצה למטה שיברה איבריה משום דאמדה נפשה: חזא היו שעורין קלופין כנגד החור שעליה והיה החור של אשטובא: טעמא דרב הונא משום דמסרכא ואיז איברים כגון עומדת על . הכותל וכשקופצת למטה מסרכא לצד הכותל והאי לא מסרכא דבאמצע העליה הוא: דהוה קא כר׳ כלומר מגררת רגליה אחריה ולא היתה יכולה לפסע כדרך כל הבהמה. שיגדונא הוא דנקיט לה . חולי כלומר וכשרה לאחר